Conferinţa anuală de fiscalitate a EY

EY România are plăcerea de a vă invita la cea de-a 10-a Conferinţă Anuală de Fiscalitate. Conferinţa va fi organizată ca un eveniment de o zi, în cadrul căruia vor fi prezentate informaţii actualizate privind reglementările fiscale din România cu impact asupra raportării fiscale pe anii 2015 şi 2016 în ceea ce priveşte impozitele directe şi impozitele indirecte. De asemenea vor fi prezentate şi ultimele evoluţii în domeniul fiscalităţii internaţionale şi modificările noului Cod de Procedură Fiscală.

În cea de-a doua parte a zilei, evenimentul va trata principalele modificări ale reglementărilor contabile aplicate societăţilor comerciale, precum şi noul Cod de Procedură Fiscală şi amnistia fiscală, în cadrul a două seminarii interactive speciale.

Prezentările vor fi susţinute în limba română. Veţi putea beneficia de traducere simultană în limba engleză.

Program

09:00 – 09:30 Înregistrarea participanţilor
09:30 – 13:30 Sesiunea I
13:30 – 14:30 Prânz
14:30 – 16:00 Sesiunea II

Sesiunea I
1.1. Impozitele directe – noutăţi şi aspecte de practică pentru 2016
1.2. Reforma BEPS în taxarea internațională și impactul în România
1.3. Principalele modificări privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale
1.4. Cele mai importante modificări din domeniul legistaţiei

privind TVA
1.5. Noul Cod de Procedură Fiscală
1.6. Sesiune de întrebări şi răspunsuri

Sesiunea II – Seminarii interactive
2.1. Principalele modificări ale reglementărilor contabile aplicate societăţilor comerciale
2.2. Noul Cod de Procedură Fiscală şi amnistia fiscală

Vorbitori principali
Alex Milcev
Partener, Directorul Departamentului de Asistenţă Fiscală şi Juridică
Andra Caşu
Director, Impozite Directe
Adrian Rus
Partener, Coordonatorul diviziei de Preţuri de Transfer
Arcadie Parfenie
Senior Manager, Taxare Internaţională
Claudia Sofianu
Director Executiv, Impozit pe Venit şi Contribuţii Sociale
Jean-Marc Cambien
Partener, Impozite Indirecte
Ioana Iorgulescu
Director Executiv, Impozite Indirecte
Radu Tudoran
Director Executiv, Contabilitate şi Conformitate Fiscală
Diana Lupu
Director Executiv, Contabilitate şi Conformitate Fiscală
Emanuel Băncilă
Director Executiv, Litigii şi Dispute Fiscale

Pentru mai multe informaţii consultaţi Invitatie Annual Tax Conference.

Ministerul Finanțelor a publicat normele de aplicare a noului Cod Fiscal

Aceste norme vin să clarifice prevederile Codului Fiscal fără a modifica în vreun fel regulile stabilite de acesta. Actualele norme insistă asupra unor exemple concrete cu privire la interpretarea unor prevederi ale Codului Fiscal susceptibile de neclarități.

Primul capitol, „Dispoziţii generale”, clarifică ce se încadrează la „activități independente”, sfera și modalitatea de aplicare a metodelor utilizate la estimarea prețului de piață, pentru tranzacțiile între persoane afiliate. De asemenea, vine cu precizări despre tratamentul fiscal aplicabil în cazul reîncadrării formei unei tranzacții/activități de către autoritățile fiscale.

Clarificări generale:

Activitatea independentă versus activitatea dependentă este reglementată prin Codul fiscal și normele metodologice date în aplicarea acestuia astfel:

Prevederile Legii 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare definesc activitatea independentă ca fiind orice activitate desfăşurată de către o persoană fizică în scopul obţinerii de venituri, care îndeplineşte cel puţin patru din următoarele criterii:

1. persoana fizică dispune de libertatea de alegere a locului şi a modului de desfăşurare a activităţii, precum şi a programului de lucru,

2. persoana fizică dispune de libertatea de a desfăşura activitatea pentru mai mulţi clienţi,

3. riscurile inerente activităţii sunt asumate de către persoana fizică ce desfăşoară activitatea,

4. activitatea se realizează prin utilizarea patrimoniului persoanei fizice care o desfăşoară,

5. activitatea se realizează de persoana fizică prin utilizarea capacităţii intelectuale şi/sau a prestaţiei fizice a acesteia, în funcţie de specificul activităţii,

6. persoana fizică face parte dintr-un corp/ordin profesional cu rol de reprezentare, reglementare şi supraveghere a profesiei desfăşurate, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea şi exercitarea profesiei respective,

7. persoana fizică dispune de libertatea de a desfăşura activitatea direct, cu personal angajat sau prin colaborare cu terţe persoane în condiţiile legii.

În acest context, orice activitate care nu îndeplinește condițiile pentru a fi independentă poate fi reîncadrată ca activitate dependentă.

Titlul II, „Impozitul pe profit”, stabilește regulile de încadrare și impunere pentru impozitul pe profit a diferitelor categorii de contribuabili, în funcție de formele de organizare și funcționare și de statutul lor fiscal. Stabilește regulile de determinare a rezultatului fiscal în cazul contribuabililor care aplică scutirea de impozit a profitului reinvestit și exemplifică elementele de calcul ale rezultatului fiscal care sunt incluse în baza impozabilă. Tot aici sunt aduse clarificări privind determinarea rezultatului fiscal al sediului permanent, legate de evitarea dublei impuneri precum și de alte aspecte internaționale. Se clarifică și încadrarea în sistemul trimestrial/anual de

calcul și plată a impozitului pe profit a contribuabililor, în funcție de statutul acestora.

Titlul III, „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor”, stabilește sistemul de impunere a veniturile microîntreprinderilor, detaliază categoriile de persoane juridice române care nu intră sub incidenţa sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor și clarifică începerea/încheierea perioadei impozabile în cazul înființării/lichidării unei microîntreprinderi, precum și data depunerii declarației în cazul microîntreprinderilor care îşi încetează existenţa în cursul anului. Totodată, clarifică în ce măsură microîntreprinderile nou-înființate aplică regimul favorabil prevăzut de Codul fiscal și aspecte legate de determinarea bazei impozabile pentru microîntreprinderi.

Titlul IV, „Impozitul pe venit” vine cu următoarele precizări:

- condițiile în care se acordă scutirea de la plata impozitului pe veniturile din activități independente, salarii și asimilate salariilor, pensii, activități agricole, silvicultură și piscicultură realizate de persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat;
- actualizarea veniturilor neimpozabile, în înțelesul impozitului pe venit, pentru a corespunde cu legislația specifică, în baza cărora sunt acordate aceste drepturi;
- orice activitate desfășurată de o persoană fizică în scopul obținerii de venituri, pentru a fi considerată activitate independentă, trebuie să îndeplinească cel puțin 4 din criteriile prevăzute de lege;
- corelarea prevederilor Titlului IV- Impozitul pe venit cu cele cuprinse în Titlul II – Impozitul pe profit, în ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor

efectuate în scopul desfăşurării activităţii independente, la stabilirea venitului net anual pe baza datelor din contabilitate;

- precizarea cursul de schimb utilizat la stabilirea echivalentului în lei a cheltuielilor deductibile limitat reprezentând contribuţii la un fond de pensii facultative, potrivit Legii nr.204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare și prime de asigurare voluntară de sănătate, conform Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, sume plătite în scopul personal al contribuabilului;
- stabilirea tratamentului fiscal aplicabil veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală;
- clarificarea tipurilor de venituri cuprinse în venitul brut din salarii sau considerate asimilate salariilor;
- precizări privind includerea în venituri impozabile a avantajelor reprezentând contravaloarea contribuţiilor la un fond de pensii facultative potrivit legii și a primelor de asigurare voluntară de sănătate, conform legii suportate de angajator pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari peste limita prevăzută de lege;
- clarificarea acordării deducerii personale fiecărui părinte/tutore pentru copiii minori în întreținerea căruia se află aceștia;
- precizarea elementelor deductibile luate în calcul la stabilirea bazei impozabile pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor;

- exemplificarea tipurilor de entități cuprinse în categoria “ entităților nonprofit“;
- precizarea elementelor care sunt incluse în cota forfetară de 40% reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului, pentru care contribuabilul nu este obligat să prezinte documente justificative;
- stabilirea regulii de determinare a venitului impozabil obținut de persoana fizică în urma operațiunilor de lichidare a unei persoane juridice;
- exemplificarea tipurilor de instrumente financiare care generează venituri impozabile din dobânzi;
- precizarea modalității de stabilire a venitului din operațiuni cu instrumente finaciare derivate;
- clarificarea modalității de acordare a plafonului neimpozabil lunar pentru veniturile din pensii reprezentând drepturi primite în conformitate cu prevederile Legii nr.411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat și Legii nr.204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare;
- precizarea modalității de alocare a cheltuielor efectuate în comun în situația în care un contribuabil desfășoară o activitate agricolă pentru care venitul net se determină pe bază de normă de venit și o altă activitate agricolă pentru care nu există obligaţia stabilirii normelor de venit;
- clarificarea modalității de stabilire a bazei de calcul a impozitului în cazul în care transferul dreptului de proprietate se

realizează prin hotărâre judecătorească.

Potrivit Titlului V, „Contribuţii sociale obligatorii” , contribuabilii, persoane fizice, obligați la plata contribuțiilor sociale obligatorii, în sensul că aceștia includ și acele persoane fizice care nu au domiciliul sau reşedinţa în România și care, potrivit legislației europene aplicabilă în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, **datorează** contribuţii sociale obligatorii în România.

Angajatorii care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reşedinţa în România şi care, potrivit legislației europene aplicabilă în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, **datorează** în România contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor.

Același capitol stabilește sumele care se includ în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii, in cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor.

Tot aici sunt specificate modalitățile de stabilire a bazei de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii datorate de angajatori sau de persoanele asimilate acestora și de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente şi care determină venitul net anual pe baza normelor anuale de venit.

Observații:

Cetățenii români cu domiciliul în România, care realizează venituri din salarii de la angajatorii dintr-un stat membru al Uniunii Europene, al unui stat aparţinând Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene, respectiv, de la cei dintr-un stat care aplică un acord bilateral de securitate socială cu România **nu datorează contribuții de asigurări sociale în România pentru aceste venituri în România.** În cazul

lor, se aplică regula potrivit căreia lucrătorii care se deplasează pe teritoriul Uniunii Europene trebuie sa facă obiectul unei singure legislații în materie de securitate socială, potrivit Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

Persoanele fizice, cetățeni români cu domiciliul în România, care realizează venituri din salarii de la angajatori români și sunt detașate într-un stat membru al Uniunii Europene, Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene, se supun legislației din România și **datorează contribuțiile sociale obligatorii în România, numai în situația în care dețin formularul portabil A1 eliberat de Casa Națională de Pensii din România.** Formularul A1 dovedește exclusiv menținerea titularului acestuia la sistemul de securitate socială (asigurare pentru pensie, accidente de muncă și boli profesionale, asigurări sociale de sănătate, prestații familiale) din statul de trimitere (statul de care aparține instituția care a emis respectivul document).

Pentru persoanele fizice, cetățeni români cu domiciliul în România, care realizează venituri din salarii de la angajatorii dintr-un stat care aplică un acord bilateral de securitate socială cu România se aplică prevederile din acordurile bilaterale în domeniul securității sociale. Condiţiile detaşării sunt similare celor prevăzute de regulamentele comunitare, singurul element care diferă fiind durata perioadelor de detaşare şi de prelungire a acestora. Instituţia competentă în ceea ce priveşte determinarea legislaţiei aplicabile în cazul lucrătorilor migranţi este Casa Naţională de Pensii Publice.

Persoanele fizice, cetățeni români cu domiciliul în România, care realizează venituri din salarii într-un stat care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabilă în domeniul securității sociale şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu

permanent sau reprezentanţă în România, **nu datorează în România contribuții sociale obligatorii pentru aceste venituri.**

Titlul VI, „Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi şi impozitul pe reprezentanţele firmelor străine înfiinţate în România”, clarifică termenului ”redevență” și regularizarea impozitului reținut la sursă pentru următoarele categorii de venituri:

– veniturile obţinute de artişti sau sportivi rezidenți în state UE sau cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri;
– veniturile reprezentând dobânzi obţinute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European;
– veniturile din activităţi independente care sunt obţinute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European.

Titlul VII, „Taxa pe valoarea adăugată” vine cu următoarele precizări:

- extinderea posibilității de a crea un grup fiscal și în cazul persoanelor care sunt administrate de organe fiscale diferite;
- clarificări cu privire la determinarea regimului de impozitare în cazul serviciilor complexe și a operațiunilor accesorii unei livrări/prestări, în concordanță cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și cu prevederile Directivei 2006/112/CEE privind sistemul comun al TVA;
- reglementarea aspectelor ce țin de aplicarea cotelor de TVA, ținându-se cont de modificările aduse prin Legea nr. 227/2015 și jurisprudența în materie.
- în ceea ce privește deducerea taxei pe

valoarea adăugată, au fost preluate principiile generale pe care se bazează deducerea TVA care derivă din jurisprudența CJUE, situațiile în care potrivit jurisprudenței autoritatea fiscală poate anula dreptul de deducere exercitat de persoana impozabilă, precum și limitele stabilite de jurisprudența CJUE în ce privește dovezile care trebuie solicitate operatorilor economici în ce privește deducerea TVA;

- în ceea ce privește ajustările de taxă, s-au stabilit norme adaptate modificărilor aduse Codului fiscal, în principal cu privire la aria de cuprindere a noțiunii de bunuri de capital și situațiile care impun ajustarea taxei. De asemenea, s-au stabilit detalii cu privire la normele tranzitorii aplicabile în cazul activelor corporale fixe care sunt considerate bunuri de capital numai începând cu data de 1 ianuarie 2016;
- referitor la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, normele de aplicare au fost adaptate la jurisprudența recentă a CJUE, cu privire la exercitarea dreptului de deducere încă înainte de înregistrarea în scopuri de TVA;
- în ceea ce privește facturarea, s-au inclus prevederi referitoare la autofacturile emise pentru ajustarea taxei deductibile de către beneficiari în situația în care intervin evenimentele care generează ajustarea bazei și furnizorii nu emit facturi pentru reflectarea acestora, în conformitate cu noile prevederi din Codul fiscal care vizează aceste aspecte. De asemenea s-au reglementat cu claritate informațiile care

trebuie înscrise într-o factură cu privire la adresa furnizorului/beneficiarului în cazul în care aceștia nu sunt stabiliți în România, sau sunt sedii secundare ale unor operatori stabiliți în România, precum și data care trebuie înscrisă într-o factură în funcție de momentul emiterii acesteia față de faptul generator de taxă;

- referitor la asocierile în participațiune, au fost stabilite criterii clare de aplicabilitate a prevederilor referitoare la asocicieri și la modul în care funcționează acestea din punct de vedere al TVA, în concordanță cu jurisprudența CJUE în materie și, de asemenea, au fost incluse exemple în acest sens;
- s-au clarificat unele aspecte referitoare la aplicarea taxării inverse, în funcție de jurisprudența CJUE în domeniu și modificările/completările aduse prin Codul fiscal rescris. Au fost exemplificate în special livrările de construcții și terenuri pentru care se aplică taxare inversă, datorită complexității acestora.

Titlul VIII, „Accize şi alte taxe speciale”, simplifică modul de constituire a garanțiilor pentru utilizatorul final care deține și calitatea de destinatar înregistrat. În acest sens garanția aferentă calității de utilizator final acoperă și garanția aferentă calităţii de destinatar înregistrat.

Reglementează regimul fiscal de acordare a scutirii de la plata accizelor pentru produsele energetice obținute în totalitate din biomasă, respectiv, biocarburanți și biocombustibili, prin introducerea în sarcina utilizatorului a obligației de a notifica utilizarea acestora în scop scutit. De asemenea, au fost introduse condiții suplimentare de

acordare a scutirii care trebuie îndeplinite de operatorul economic utilizator al acestor produse energetice.

Titlul VIII clarifică regulile aplicabile în cazul marcării și colorării motorinei scutite de la plata accizelor, precum și a păcurei și a produselor asimilate acesteia din punct de vedere al nivelului accizelor, precum și a substanțelor admise pentru marcare. Totodată, stabilește condițiile și modalitățile de aplicare a regimului accizelor nearmonizate pentru lichidele care conțin nicotină ce poate fi inhalată cu ajutorul unui dispozitiv electronic și pentru produsele din tutun încălzit.

Titlul IX, „Impozite şi taxe locale”, clarifică procedura prin care autoritățile locale pot stabili majorarea impozitului pentru clădirile și terenurile neîngrijite situate în intravilanul localității.
Totodată, vine cu precizări legate de modul de calcul a impozitului pe clădiri în funcție de destinația clădirii, respectiv pentru clădiri rezidențiale, clădiri nerezidențiale aflate în propietatea persoanelor fizice și juridice. Este clarificat și modul de calculul al taxei pe clădiri/teren în cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință încheiate pe o perioadă mai mică de 1 an.

Observații:

În cazul clădirilor cu destinație mixtă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, la adresa cărora este înregistrat un domiciliu fiscal, la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 din Codul fiscal (se consideră clădire cu utilizare rezidențială)

În cazul unei clădiri cu destinație mixtă, aflată în proprietatea persoanelor fizice, la adresa căreia este înregistrat un domiciliu fiscal, la care se desfășoară o activitate economică, când se cunosc suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial,

impozitul se calculează prin însumarea impozitului aferent suprafeței folosite în scop rezidențial, calculat potrivit art. 457 din Codul fiscal, cu impozitul aferent suprafeței folosite în scop nerezidențial, calculat potrivit art. 458 din Codul fiscal.

Titlul X, „Impozitul pe construcţii”, clarifică aspectele legate de stabilirea bazei impozabile asupra căreia se aplică impozitul pe construcții.

Ordin al Ministrului Finanțelor Publice

Ordin al Ministrului Finanțelor Publice privind aprobarea procedurii de aplicare a Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2/2015

Ordinul nr. 2963/2015, publicat în Monitorul Oficial nr. 879/24 noiembrie 2015, aprobă procedura de aplicare a Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2/2015, privind anumite categorii de persoane fizice care nu datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile obținute din cedarea folosinței bunurilor.

În plus, ordinul aprobă modelul și conținutul formularului 602 – „Declaraţia pe proprie răspundere pentru exceptarea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate a persoanelor fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor”.

Pentru exceptarea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, persoanele fizice avute în vedere de Decizie depun la organul fiscal competent formularul 602,

însoțit de documente justificative cu privire la asigurarea socială de sănătate încheiată în celălalt stat, după cum urmează:

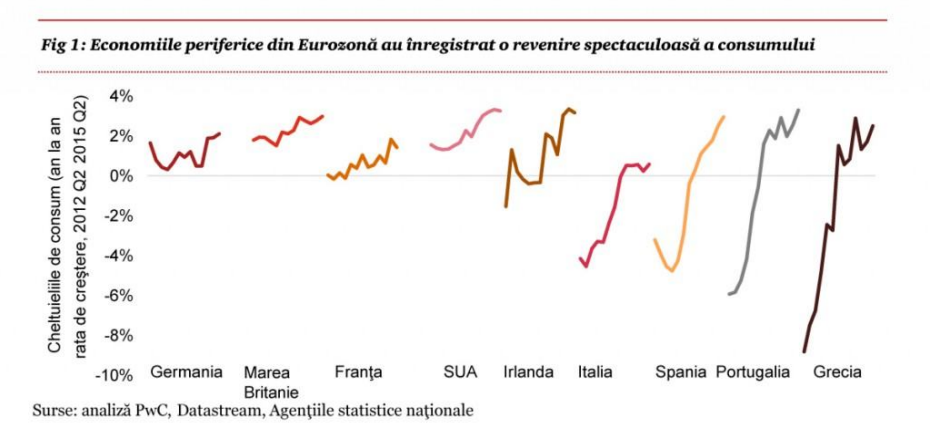
- Documentul portabil A1;
- TR/R1 – Formular privind legislația aplicabilă;
- PM/RO101 – Certificat privind legislația aplicabilă;
- MD/R0101 – Certificat privind legislația aplicabilă etc.

Prevederile Ordinului intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial.

Se vor comporta consumatorii ca Moş Crăciun sau ca Hagi Tudose de sărbători?

Economiştii PwC au analizat tendinţele în privinţa cheltuielilor de consum

Tendinţele recente în privinţa cheltuielilor de consum arată o creştere între 2 şi 4% faţă de anul trecut în termeni reali în cele mai multe economii occidentale (vezi graficul 1), ceea ce reprezintă o veste bună pentru retaileri şi companii în perspectiva apropierii sărbătorilor de iarnă.

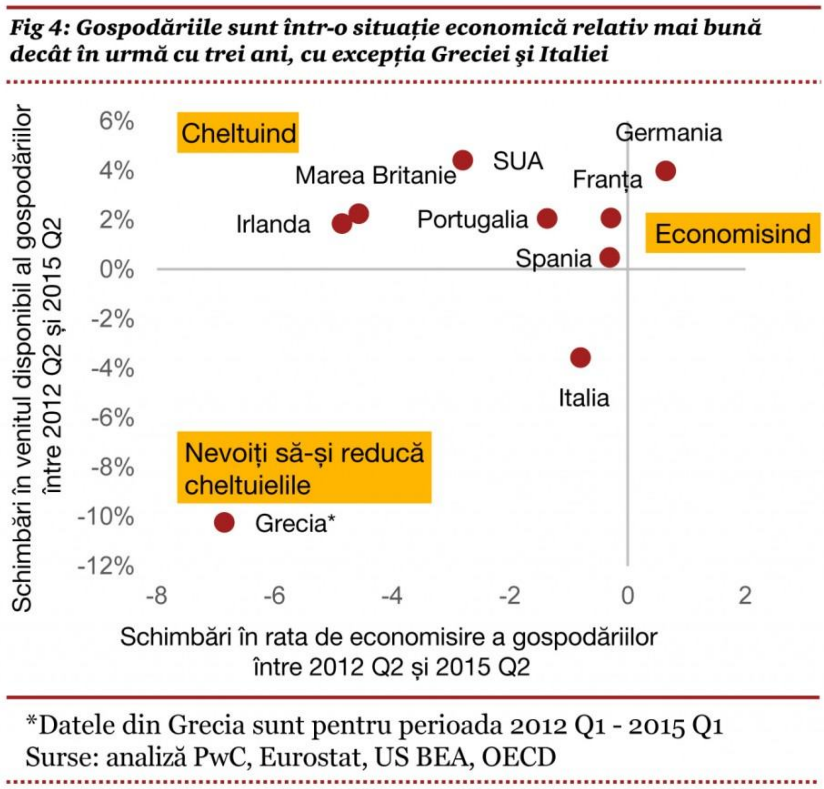

„Cheltuielile de consum sunt fundamentale pentru companii şi pentru economii în general, iar în multe dintre statele analizate, consumul reprezintă două treimi din activitatea economică. De asemenea, consumul este principalul motor al veniturilor companiilor, ceea ce se corelează cu intenţiile de angajare ale acestora”, a declarat Bogdan Belciu, Partener, Consultanţă pentru Management, PwC România.

„În România consumul creşte cu 6-7% anual pe fondul creşterii veniturilor populaţiei şi al reducerii TVA la alimente. În condiţiile în care începând cu 1 ianuarie 2016 se va reduce şi cota standard de TVA şi vor intra în vigoare majorări salariale semnificative în sectorul public, ne aşteptăm la o creştere susţinută a consumului şi pe parcursul anului viitor. Din păcate însă, o parte a acestui consum sporit va fi satisfăcută din importuri, ceea ce s-ar putea să antreneze o majorare a deficitului balanţei comerciale şi chiar presiuni de depreciere pentru moneda naţională. România ar trebui să gestioneze cu prudenţă acest moment de accelerare a creşterii economice pentru a nu reveni la dezechilibrele macroeconomice ce au caracterizat perioada anterioară crizei financiare din 2008-2009”, a precizat Bogdan Belciu.

Potrivit economiştilor PwC, ambele motoare ale cheltuielilor de consum – venitul real disponibil şi rata de economisire – au jucat un rol în această tendinţă ascendentă. Cele mai multe dintre ţările analizate sunt într-o poziţie favorabilă în care venitul real disponibil al populaţiei a crescut, iar rata de

economisire a scăzut, însă în Germania rata de economisire a crescut, în ciuda creşterii veniturilor.

Cu toate acestea, Grecia şi Italia, rămân într-o situaţie dificilă, în care veniturile au scăzut, iar consumatorii au fost nevoiţi să-şi consume din economii pentru a contrabalansa această situaţie.

În perioada următoare ne aşteptăm la o evoluţie pozitivă a consumului în cele mai multe economii dezvoltate. În schimb, unele dintre economiile emergente – precum Rusia şi Turcia (din pricina evenimentelor geopolitice) şi Brazilia (din pricina problemelor economice) – s-ar putea confrunta cu o scădere a consumului.

„În situaţia în care consumatorii vor continua să dea dovadă de largheţe în perioada următoare şi de mai puţină parcimonie, întregul sector de retail ar trebui să înregistreze vânzări foarte bune în perioada sărbătorilor de iarnă. În schimb, companiile şi retailerii din unele economii emergente care se

confruntă cu incertitudini geopolitice şi economice ar trebui să implementeze planuri de contingență în situaţia în care s-ar materializa riscurile cu care economiile lor se confruntă”, a conchis Bogdan Belciu.

CJUE reduce volumul documentelor justificative necesare pentru deducerea TVA

Lipsa documentelor justificative „suficiente” poate fi considerată în prezent principala vulnerabilitate pentru companii în cadrul inspecțiilor fiscale, în special pentru cele care achiziționează servicii. În practică, pentru a permite deducerea TVA, autoritățile fiscale pun accent pe justificarea prestării serviciilor prin solicitarea unui volum mare de documente justificative, o atenție sporită fiind acordată serviciilor de management sau de consultanţă.

Nu era însă clar dacă această abordare era justificată în toate cazurile. Recent au fost aduse clarificări în acest sens. În urma unei decizii a Curţii de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), companiile care achiziționează servicii, cum ar fi, de exemplu, servicii de consultanţă în baza unui abonament (servicii „on-call”), au dreptul să deducă TVA, numărul documentelor justificative necesare fiind redus în comparație cu alte tipuri de contracte.

Cazul unei companii din Bulgaria a clarificat problema

În cazul C-463/14 Asparuhovo Lake Investment Company OOD (ALIC), o companie bulgărească ce desfășura afaceri în zona de agricultură, horticultură şi creșterea animalelor, a încheiat diverse contracte de abonament cu firme specializate în consultanţă financiară, juridică şi comercială.

Prin acele contracte, firmele de consultanţă şi-au asumat în contractul cu ALIC anumite angajamente, printre cele mai importante fiind: să fie disponibile pentru ALIC pentru consultanţă, întâlniri şi diferite angajamente, în fiecare zi de la orele 09:00 la 18:00 şi, dacă este nevoie, şi în afara orelor obișnuite de lucru; să asigure prezenţa unei persoane competente la birourile ALIC atunci când este necesar; să nu încheie contracte cu alte firme ale căror interese erau contrare cu cele ale ALIC.

În schimbul acestor angajamente, ALIC s-a angajat să plătească firmelor de consultanţă o remuneraţie săptămânală, indiferent dacă beneficia sau nu de consultanţă. ALIC a dedus TVA inclusă pe facturile emise de firmele de consultanţă.

În urma unei inspecții fiscale, autoritățile fiscale din Bulgaria au refuzat dreptul de deducere al TVA pentru ALIC pe motiv că simpla încheiere a unui contract de abonament sub forma angajamentelor mai sus menţionate nu constituie un serviciu în sfera de aplicare a TVA, întrucât nu se poate determina tipul, natura şi cantitatea serviciilor efectiv prestate. În mod particular, nu există documente care să ateste numărul de ore efectuate şi nicio informație nu a fost furnizată legată de modul în care au fost stabilite preţurile.

Într-adevăr, aşa cum a notat şi CJUE, respectivele contracte defineau doar scopul serviciilor de consultanţă, dar nu indicau un rezultat specific care să fie atins, un termen limită, modul în care vor fi primite respectivele servicii sau preţul pe fiecare unitate.

Care a fost concluzia CJUE?

Întrebarea principală adresată CJUE a fost dacă un contract de abonament, precum cel încheiat cu firmele de consultanţă poate constitui o prestare de servicii care să intre în sfera TVA sau dacă este nevoie să fie efectuate servicii de consultanţă determinate în mod specific pentru a putea da naştere dreptului de a deducere a TVA.

Pornind de la regulile generale ale legislației de TVA, CJUE şi-a pus problema dacă există o legătură directă între serviciul efectuat şi remunerația obținută de firmele de consultanţă. Din start trebuie menționat că în materie de TVA acest principiu al legăturii directe stă la baza calificării unei tranzacții în sfera TVA sau nu.

CJUE a decis că, în condiții de legitimitate, se poate considera că angajamentele asumate de firmele de consultanţă în contractele de abonament (prin care un furnizor a agreat să fie la dispoziția unui client pe durata contractului) pot fi considerate servicii care intră în sfera TVA. Prin urmare, ALIC ar trebui să poată deduce TVA pentru serviciile primite, chiar şi în lipsa unor documente justificative suplimentare care să demonstreze prestarea efectivă a activităților.

De ce este importantă această decizie pentru companiile din România?

În contextul în care, în cadrul controalelor fiscale, inspectorii pun un accent deosebit pe aspecte de formă, în special pe documente justificative, acest caz ar putea reprezenta un mijloc de susținere a dreptului de deducere a TVA pentru firmele care achiziționează servicii de consultanţă şi al căror drept de deducere a TVA este pus la îndoială de organele de inspecţie fiscală în situaţii similare cu cele ale ALIC. Acest caz este de asemenea aplicabil în cazul contractelor intragroup (e.g. servicii de management, servicii juridice, financiare, resurse umane etc.) care permit solicitarea acestor servicii în baza unui abonament de la societatea-mamă sau de la un centru de servicii al grupului.

Acest caz este important mai ales în condiţiile în care, noul Cod Fiscal, care va intra în vigoare de la 1 ianuarie 2016, prevede în mod expres ca “în domeniul taxei pe valoarea adăugată şi al accizelor, autoritățile fiscale şi alte autorităţi naţionale trebuie să ţină cont de jurisprudența Curţii de Justiţie a Uniunii Europene.” Totuşi, şi în prezent autorităţile fiscale sunt obligate să ţină cont de deciziile CJUE.

După aderarea la Uniunea Europeană, România s-a obligat, printre altele, să respecte acquis-ul comunitar în domeniul TVA, precum şi deciziile Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, astfel că interpretările CJUE trebuie urmate de autorităţile fiscale din România, în vederea aplicării uniforme a legii de TVA, ţinându-se cont şi de circumstanţele concrete ale fiecărui caz în parte.

Decizia CJUE este într-adevăr una favorabilă pentru companiile care achiziţionează servicii în baza unui abonament. Însă, aceste companii trebuie să ţină în continuare cont de prevederile din Codul fiscal privind reconsiderarea unei tranzacţii.

Astfel, Codul fiscal stabileşte că autorităţile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacţie care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacţii / activităţi pentru a reflecta conţinutul economic al acesteia.

De la 1 ianuarie 2016, organul fiscal va fi obligat sa motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacţii sau, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacţii, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul şi conţinutul tranzacţiei ce face obiectul neluării în considerare / reîncadrării, precum şi a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta. Astfel, autorităţile fiscale vor avea în sarcină demonstrarea necesităţii reîncadrării unei

tranzacţii.

Concluzii:

- Justificarea prestării serviciilor achiziţionate pe baza unui contract de tip abonament poate fi efectuată cu un volum redus de documente justificative;
- Începând cu 1 ianuarie 2016, autoritățile fiscale române vor fi obligate să respecte hotărârile CJUE în baza unor prevederi exprese din Codul fiscal (dar şi în prezent autorităţile fiscale trebuie să respecte aceste decizii);
- Începând cu 1 ianuarie 2016, autorităţile fiscale române vor fi nevoite să motiveze necesitatea reîncadrării unei tranzacţii.

Autor: Costin Manta, Manager Asistenţă fiscală, EY România

Cum alegi să nu trăiești visul american, ci visul românesc

Povestea de succes a antreprenorului Levente Hugo Bara, CEO Supremia Grup

Autor: Mihaela Matei – Special Projects Supervising Associate, EY România

Fiecare poveste de succes este unică. Povestea Supremia Grup a început în ianuarie 2001, iar pe 22 ianuarie 2001 Levente Hugo Bara tăia deja prima factură. Foarte determinat încă de pe băncile facultății de industrie alimentară să își realizeze visele, Levente Bara avea două opțiuni la momentul absolvirii:

fie să plece în Statele Unite să trăiască „visul american”, fie să rămână în România și să construiască un business.

A decis să rămână în România și să construiască cu multă muncă, viziune de business și leadership afacerea Supremia Grup. Rezultatele remarcabile i-au fost recunoscute prin acordarea titlului EY Entrepreneur Of The Year – România 2015, în cadrul ediției din acest an a programului EY Entrepreneur Of The Year.

Antreprenorul a concurat alături de alți 47 lideri de business în cadrul programului organizat de EY România și va reprezenta țara noastră în finala mondială EY World Entrepreneur Of The Year, unde va intra în competiție alături de antreprenori din peste 60 de țări.

Povestind despre cum a început afacerea proprie la doar 24 de ani, Levente Hugo Bara spune:

“Mi-am luat inima în dinți, aveam niște bani, dar foarte puțini, și am început cu importuri de amidon, de proteine din soia și alte ingrediente care se folosesc în industria alimentară. În 2002 am început să producem anumite ingrediente pentru industria alimentară și în 2004 am cumpărat un spațiu la Sântimbru, unde am construit prima fabrică, unde ne-am și mutat la sfârșitul lui 2005,” își amintește cu mândrie Levente Hugo Bara.

După 5 ani în noul sediu, compania s-a extins din nou, într-un sediu din Alba Iulia, cea mai mare fabrică de ingrediente alimentare din Sud-Estul Europei, rezultată în urma unei investiții de 9 milioane EUR. Dezvoltarea a continuat, iar în 2013 s-a instalat o linie nouă de mixare și ambalare care a crescut capacitatea fabricii cu 50%.

Curajul și asumarea a noi și noi riscuri au ajutat Supremia să

devină jucătorul numărul unu al pieței de ingrediente alimentare din România și unul dintre jucătorii importanți la nivelul pieței europene. Azi, Supremia are 280 angajați, numărul lor triplându-se odată cu deschiderea noii fabrici, exportă pe 4 continente și achiziționează materie primă din 80 de țări. Cifra de afaceri a atins 35 milioane EUR în 2015 și reprezintă o creștere de 10% față de 2014.

Creșterea accelerată a business-ului nu a fost însă un proces fără provocări. „*A fi antreprenor înseamnă a fi un luptător pentru că zilnic apar obstacole cu care trebuie să ne <<luptăm>> și să avem puterea de a merge mai departe*”, spune Levente Bara.

Au fost momente, spune antreprenorul, în care a fost nevoit să se împrumute de la prieteni, dar cu investiții continue în tehnologie, personal și infrastructură și prin implicarea totală a artizanului afacerii Supremia, rezultatele au venit.

Antreprenorul din Alba Iulia nu se oprește aici și vizează obiective ambițioase. „*Acum exportul reprezintă 16% din totalul cifrei de afaceri și anul acesta avem țintă 23-26% pentru export. Strategia noastră de creștere este foarte mult legată de pieţele externe, ne dorim expansiune mondială și de acolo ne dorim să vină cea mai mare parte a creșterii afacerii. Bineînțeles că ne dorim să creștem și pe piața internă și să ne menținem poziția de lider pe care o deținem din 2010*”, afirmă CEO-ul Supremia.

Pentru a susține această creștere, Supremia creează 3-4 produse noi în fiecare lună, prin departamentul de 15 ingineri dedicați acestei activități. De asemenea, Levente Bara are în plan construirea unui centru de inovație în valoare de 3,65 mil EUR pe o suprafață de 2000 metri pătrați, care să fie dedicat cercetării și inovării în domeniul alimentar. De notat faptul că Supremia nu este însă doar un furnizor de condimente, ci și de rețete – o veche pasiune a antreprenorului.

„Am fost un copil sărac, nu am avut sprijin decât din partea bunicilor, cât au putut și ei. Copiilor de azi le lipsește motivația, vreau să fiu un model și să arăt că se pot muta munții din loc prin muncă. Am crescut cu bunicii, ei au fost modelele mele. Vedeam cât de greu le era să susțină familia. Veneam acasă, învățam, mă jucam, dar mergeam și la sapă ca să le arăt că sunt copil bun, dar am realizat că aceea nu e viață și așa, singur, mi-am creat propriile aspirații", spune Levente Hugo Bara.

Levente Hugo Bara a concurat alături de alți 47 de antreprenori în cadrul competiției EY Entrepreneur Of The Year – România 2015, fiind câștigătorul mareului titlu **EY Entrepreneur Of The Year – România 2015**. Ceilalți doi câștigători ai programului au fost Cristian Ispas, Motivation – care și-a adjudecat titlul Social Entrepreneur Of The Year și Dan Isai, Salad Box – căruia i-a fost înmânat titlul Emerging Entrepreneur Of The Year.

Perspectiva de rating a României

Agenția de rating Moody's a îmbunătățit perspectiva de rating a României de la stabilă la pozitivă și a reconfirmat rating-ul suveran la Baa3 (grad investițional).

Decizia agenției de rating reflectă progresul semnificativ înregistrat de România în corectarea dezechilibrelor macroeconomice și în reducerea vulnerabilităților economiei la șocurile externe, creând astfel premisele pentru o creștere

economică solidă. De asemenea, eforturile susținute din ultimii ani în procesul de consolidare fiscală și de reducere a deficitului bugetar, dar și în stabilizarea nivelului datoriei publice guvernamentale, sunt factori cheie care au contribuit la îmbunătățirea perspectivei de rating.

Moody’s întărește prognozele oficiale și apreciază că România va cunoaște o accelerare a creșterii economice de 4,1% în anul 2016, față de 3.5% estimat pentru 2015, pe fondul unei expansiuni robuste a consumului privat și creșterii investițiilor.

Astfel, agenția subliniază că perspectivele de creștere economică pe termen mediu ale României sunt mult mai favorabile decât cele din Bulgaria, Spania, Portugalia sau Ungaria. De asemenea, nivelul datoriei publice guvernamentale a României se va menține în continuare la un nivel stabil, fiind estimat la 39.4% pentru anul 2015.

Totodată, Moody’s estimează că Romania va continua procesul de convergență cu statele membre ale Uniunii Europene cu efecte pozitive asupra întăririi capacității administrative a țării.

Industriile creative generează 3% din PIB-ul global

Studiu EY: Industriile creative generează 3% din PIB-ul global şi oferă locuri de muncă pentru 1% din populaţia globului

- **Europa este a doua cea mai mare piaţă a industriilor creative din lume cu venituri de peste 700 miliarde USD**

şi 7,7 milioane locuri de muncă

- **7 din Top 10 cele mai vizitate muzee din lume sunt în Europa**
- **30 din cele 69 „Oraşe creative” ale UNESCO sunt oraşe europene**

Toate cele 11 industrii creative și culturale (Culture and Creative Industries – CCI) fac parte integrantă și joacă un rol din ce în ce mai important în economia globală. În anul 2013, acestea au generat venituri de 2.250 miliarde USD (3% din PIB-ul mondial) şi au asigurat 29,5 milioane locuri de muncă. Vânzările globale generate de aceste industrii sunt mai mari decât cele din serviciile de telecomunicații și depășesc PIB-ul Indiei. 1% din populația activă a lumii este angajată în industriile creative, depășind populaţia Coreii de Sud, sau numărul total al locuitorilor din Paris, New York şi Londra la un loc. Acestea sunt rezultatele primului studiu care analizează 11 industrii creative la nivel global, intitulat *Cultural Times*, realizat de EY pentru Confederaţia Internaţională a Societăţilor de Autori şi Compozitori.

“Cultura şi creativitatea reprezintă, fără îndoială, un liant care unește nu doar inimi şi suflete, ci şi întregi societăţi şi naţiuni. Într-o lume care se confruntă adesea cu fenomene disruptive şi revoluţionare – din punct de vedere economic, social, politic şi tehnologic – creativitatea şi cultura au legat istoric și natural trecutul nostru de prezent şi viitor,” spune Elena Badea, Head of Brand, Marketing and Communication, EY Romania.

În cadrul celor 11 industrii, două tipare ies în evidenţă:

1. Distribuţia de masă versus agilitatea de acţiune: Artele vizuale şi televiziunea sunt piesele de rezistență din acest angrenaj, deținând peste o treime din valoarea economică generată de CCI (39% din vânzări şi 35% din locurile de muncă). Cu doar 6% din angajaţi şi 4% din vânzările CCI, radioul şi sectorul jocurilor se situează pe ultimele locuri

și sunt cele mai puțin dezvoltate, însă evoluează în piețe dinamice.

2. Venituri versus volum de muncă: Publicitatea, ziarele şi revistele, precum şi arhitectura reprezintă sectoarele CCI care generează cele mai mari venituri (38% din totalul vânzărilor CCI) raportate la numărul de angajaţi (doar 22% din locurile de muncă per ansamblul CCI). Pe de altă parte, cu 46% din locurile de muncă și doar 17% din venituri, muzica, filmul, artele spectacolului şi cărțile sunt cele care generează cele mai multe locuri de muncă.

Forţa de muncă din industria creativă: tânără, talentată şi cu spirit antreprenorial

Angajații din industriile creative se diferențiază de forța de muncă din alte industrii:

Sunt tineri: Activităţile creative contribuie în mod semnificativ la angajarea tinerilor. În Europa, sectoarele CCI au angajat în 2013 mai multe persoane cu vârsta cuprinsă între 15 şi 29 de ani decât oricare alt sector. În Europa Centrală şi de Est, în medie, tinerii au ocupat cu 1,3% mai multe locuri de muncă în economia creativă decât în cadrul economiei în ansamblul ei.

Au productivitate ridicată: Locurile de muncă din unele din industriile culturale și creative CCI contribuie la PIB cu mai mult decât media pe ansamblul economiei. În China, sectorul de film şi televiziune a generat în anul 2011, per angajat, o valoare adăugată cu 78% mai mare decât valoarea medie din economie, conform Oxford Economics.

Sunt independenţi şi au spirit antreprenorial: Sectoarele CCI au fost dintotdeauna fragmentate, iar activitatea creatoare a fost generată de afaceri mici şi de indivizi. Mai mult de jumătate (53%) din dezvoltatorii canadieni de jocuri spun că sunt operatori independenţi. În SUA, artiştii au o probabilitate de 3,5 ori mai mare de a fi proprii lor angajați

decât în restul economiei americane.

Au un nivel ridicat de educaţie: Angajaţii din industriile creative şi culturale sunt, de obicei, mai educați decât media. În Brazilia, angajaţii CCI aveau, în anul 2010, cu 17% mai mulţi ani de pregătire decât media națională a forţei de muncă.

Piaţa europeană a industriilor culturale și creative

Europa reprezintă a doua piaţă ca mărime, cu venituri de 709 miliarde USD (32% din veniturile globale totale) şi 7,7 milioane de locuri de muncă (26% din numărul total de locuri de muncă în sectoarele CCI de la nivel global). Economia culturală a Europei îşi are rădăcinile în istorie şi continuă să fie un generator de tendinţe pe scena globală.

Economia creativă din Europa este stimulată de un puternic suport public, prin intermediul achiziţiilor, stimulentelor financiare şi fiscale, subvenţiilor şi locurilor de muncă din sectorul public. În anul 2013, guvernele din cadrul UE28 au alocat aproape 68,6 miliarde USD din cheltuielile publice serviciilor culturale. Acest larg suport public este acum ameninţat de reducerile bugetare. Înainte de criza financiară din anul 2008, cheltuielile publice cu serviciile culturale înregistrau o rată anuală de creștere de 5%; de atunci, însă, ele au scăzut cu o medie anuală de 1%. Deşi reprezintă doar 1% din cheltuiala publică, suportul guvernamental continuă să aibă un rol esențial în stimularea acestor industrii.

Punctul forte al sectoarelor CCI europene este reprezentat de concentrarea unică de instituţii de artă şi de patrimoniu. Şapte din cele mai vizitate zece muzee din lume se găsesc în Europa (de ex: trei în Paris, două în Londra) şi 30 din “Oraşele Creative” definite de UNESCO sunt europene – fapt care face din Europa o destinaţie culturală de clasă mondială, ce a atras 52% din turismul internaţional în anul 2013.

O forţă de muncă extrem de talentată în domeniul cultural

Cu o populaţie densă şi educată, o piaţă puternică pentru cultură şi o moştenire istorică unică, Europa este renumită pentru liderii corporatişti din industriile creative: Universal Music Group conduce industria muzicală, în vreme ce Endemol conduce sectorul de televiziune. Printre liderii europeni din industria de publishing se numără Pearson şi Hachette Book Group. Ubisoft şi Supercell sunt lideri în domeniul jocurilor video, iar Publicis şi WPP în advertising. De asemenea, Europa este un loc al creării şi dezvoltării de noi modele de afaceri, cum ar fi Spotify şi Deezer din domeniul serviciilor de online streaming pentru muzică.

Economia creativă şi culturală europeană este construită pe două direcţii de învăţare: o concentrare puternică de creatori şi o reţea densă de şcoli de artă şi cultură. Forţa de muncă europeană din domeniul cultural include peste 500.000 de scriitori şi peste 1 milion de compozitori de muzică şi creatori de texte.

Europa este regiunea de unde provin cei mai mulţi creatori şi dispune de o concentrare unică de şcoli şi universităţi care dezvoltă abilităţi specifice industriilor creative şi culturale. În Europa, există peste 5.500 de universităţi, şcoli pre-universitare şi şcoli post-universitare. Printre şcolile dedicate artei şi culturii se numără unele din cele mai prestigioase şcoli mondiale de arhitectură, arte interpretative, film, arte vizuale şi design.

Construirea unui mediu legislativ echitabil

Competiţia generată de noi veniţi, precum așa-numitul grup GAFA (Google, Apple, Facebook şi Amazon) şi Netflix au pus în pericol fluxurile istorice de venituri. Această competiţie a generat, totodată, modele inovatoare de venituri, cum ar fi aplicaţiile speciale şi streaming-ul. Pentru a menţine intactă forţa creativă şi culturală a Europei, cadrul legislativ al Uniunii Europene privind protecţia drepturilor de autor, precum şi cel referitor la comerţul electronic trebuie adaptat

ameninţărilor reprezentate de noii actori digitali. De asemenea, este necesară susținerea afacerilor creative emergente care au fost ţinute pe loc întrucât nu reuşesc să menţină o cotă decentă de venit din conţinutul creat.

Sprijinirea afacerilor creative pentru creşterea liderilor culturali de mâine

Europa este afectată de lipsa unui număr semnificativ de companii de mărime medie în sectoarele creative. Companiilor de dimensiuni mai mici le lipsesc resursele financiare pentru a se extinde. Comisia Europeană a estimat, în cadrul unui studiu din 2013, că nevoia financiară pentru afacerile CCI europene s-ar situa între 8,7 miliarde USD şi 14,5 miliarde USD. Europa a manifestat lentoare în dezvoltarea de noi campioni digitali. Ca să rămână un pionier în cadrul revoluţiei CCI, de natură disruptivă, Europa trebuie să înveţe să creeze campioni digitali.

"Sectoarele CCI reprezintă, incontestabil, nişte piloni cu mare potential ai economiei globale, însă ei se pot dovedi fragili, dacă nu sunt îngrijiţi. Guvernele din întreaga lume încep să conştientizeze adevărata valoare economică a sectoarelor CCI, însă provocările la adresa creşterii acestora abundă. Sectoarele CCI au nevoie de o structurare mai bună, de politici de suport şi de o protecţie puternică a conţinutului creat. Pentru stimularea reală a potenţialului lor economic, este necesar să găsim unui echilibru între creaţie, acces la creaţie (distribuţie) şi grijă faţă de moştenirea culturală. Sperăm ca acest raport unic al EY să contribuie la o mai bună înţelegere a acestor provocări şi la o abordare mai eficientă pentru dezvoltarea pe termen lung a creativităţii şi culturii," concluzionează Elena Badea.

Studiul integral EY poate fi consultat aici.

Schimbări în cadrul Biriş Goran

Gabriel Biriș, numit secretar de stat pentru legislație fiscală în cadrul Ministerului Finanțelor. Societatea Biriș Goran va continua să fie condusă de Victor Constantinescu, unul dintre cei doi actuali parteneri coordonatori, căruia i se va alătura Gelu Goran

Biriș Goran are plăcerea să anunțe că, lui Gabriel Biriș, unul dintre partenerii săi fondatori, i s-a propus să ocupe funcția de Secretar de Stat în cadrul Ministerului Finanțelor, urmând a fi responsabil de reforma legislativă în domeniul fiscalității. Ministerul Finanțelor, condus de Ministrul Anca Dragu, l-a ales pe Gabriel în baza experienței sale îndelungate în probleme de fiscalitate și a eforturilor sale continue în lupta publică, pentru a realiza o reformă fiscală care va avea un impact pozitiv asupra dezvoltării țării. În ultimii nouă ani, ghiduri juridice internaționale l-au inclus pe Gabriel, precum și echipa de taxe a Biriș Goran, printre cei mai buni din țară.

Gabriel a acceptat funcția, iar numirea a fost deja publicata în Monitorul Oficial, vineri, 11 decembrie. Conform legislației în vigoare, Gabriel și-a suspendat activitatea în Baroul București.

Societatea Biriș Goran va continua să fie condusă de Victor Constantinescu, unul dintre cei doi actuali parteneri

coordonatori, căruia i se va alătura Gelu Goran în funcția de conducere în absența lui Gabriel. Departamentul de taxe va fi coordonat de Ruxandra Jianu, care a condus departamentul de taxe al Biriș Goran împreună cu Gabriel, clienții cunoscând-o și lucrând cu ea cu plăcere de mulți ani.

Partenerii Biriș Goran au adăugat:

Ruxandra Jianu: „Desigur că ne va lipsi Gabriel, însă avem în continuare aceeași echipă puternică și aceleași resurse și know-how pentru a continua să oferim serviciile de asistență ficală la cel mai înalt nivel de calitate și la standardele cu care s-au obișnuit clienții noștri de-a lungul tuturor acestor ani.”

Victor Constantinescu: „Lucrez cu Gabi de mai bine de 10 ani. Deși ne pare rău că pleacă, numirea lui este o încununare a eforturilor sale neîncetate de a realiza o reformă fiscală, fără niciun câștig personal sau de altă natură în afară de acela de a vedea o reală îmbunătățire a mediului de afaceri din România. Avem nevoie de mai mulți oameni asemenea lui în guvern pentru a restabili încrederea, și vorbesc în numele întregii echipe din cadrul Biriș Goran atunci când afirm că sperăm să reușească. Și ne va bucura intoarcea lui când va veni momentul potrivit. Între timp, activitatea noastră se va desfășura ca de obicei, dat fiind că ne așteptăm ca toate domeniile noastre de practică să continue să se extindă. Ruxandra este un talent rar în domeniul fiscal, așa încât va continua, cu siguranță,

să asiste clienții și să extindă activitatea de consultanță fiscală în cadrul firmei.”

Despre Biriş Goran

Biriş Goran este o societatea de avocatură de business formată din peste 35 de avocați, înfiinţată în 2006. Echipa Biriş Goran oferă o gamă largă de servicii juridice concentrându-şi practica asupra unor domenii precum: taxele, tranzacţiile imobiliare, dreptul societar, antitrust/dreptul concurenţei, finanţări, litigii, proprietate intelectuală, IT și media, achiziții publice, energie și insolvenţă. Practicile Biriș Goran au fost incluse cu regularitate printre firmele de avocatură de top din România în ghidurile juridice Chambers Europe și European Legal 500.

Reformele fiscale şi transparenţa crescută la nivel internaţional vor duce la creşterea necesarului de furnizare de date fiscale de către companii, arată un studiu PwC

Bucureşti, 14 decembrie 2015 – Angajaţii din departamentele fiscale trebuie să-şi schimbe fundamental modul în care folosesc şi adună datele, dacă vor să facă faţă cerinţelor tot mai mari de transparenţă fiscală, reformă şi folosire a unor

sisteme informatice în procesele decizionale ale companiilor.

Cel mai recent studiu PwC, *Tax function of the future – Unlocking the power of data and analytics,* analizează provocările cu care se confruntă departamentele fiscale în procesarea şi stocarea multitudinii de date, precum şi motivele pentru care gestionarea informaţiei cruciale pentru operaţiunile fiscale a devenit foarte importantă.

Departamentele de taxe sunt unele dintre cele mai mari consumatoare de date din organizaţii, şi petresc peste 50% din timp pentru culegerea datelor, în vreme ce doar 30% este alocat pentru analiza fiscală strategică, mulţi dintre directorii fiscali declarând că este imposibil să găsească o soluţie* pentru obţinerea de date gata prelucrate pentru raportările fiscale.

Dat fiind că reforma fiscală şi transparenţa sunt prioritare pe agenda guvernelor şi pe cea a mediului de afaceri, raportul arată că mii de angajaţi din departamentele fiscale riscă să fie copleşiţi de cerinţele mari de date, cuplate cu sisteme nefuncţionale, ducând la pierderi de bani şi timp pentru organizaţiile lor.

Departamentele fiscale se confruntă cu provocarea de a culege informaţii actuale de calitate, fiind puse în situaţia de a nu putea contribui strategic la deciziile de la nivel de companie. Informaţiile fiscale se găsesc în multe locuri, cum ar fi sistemele de facturare sau platformele de vânzări şi conţin adesea detalii insuficiente, fiind nevoie de o evaluare, coroborare şi gestionare a lor pentru a le face utilizabile în scopuri fiscale.

Raportul subliniază faptul că multe dintre sarcinile privind datele ce revin departamentelor fiscale nu provin propriu-zis din probleme fiscale, ci din probleme de la nivelul companiilor. Este nevoie ca echipa de manageri fiscali să fie cea care să preia conducerea în comunicare şi facilitarea

întâlnirilor cu diferite alte departamente din organizaţii, printre care tehnologia informaţiei (IT) sau financiar, care să asigure o reprezentare adecvată şi înţelegerea cerinţelor fiscale.

“Lumea afacerilor se confruntă cu realitatea multiplicării cerinţelor de prelucrare şi stocare a datelor la nivelul organizaţiilor, iar funcţia fiscală nu va fi ocolită de acest proces. Se pierde prea mult timp cu colectarea şi evaluarea ineficientă a datelor care nu sunt integrate. Este nevoie de soluţii robuste, sigure, susţinute de tehnologia potrivită pentru colectarea, verificarea şi raportarea informaţiilor fiscale”, a declarat Mihaela Mitroi, Liderul Departamentul de Consultanţă Fiscală şi Juridică, PwC România.

“Calitatea şi actualitatea datelor trebuie să se îmbunătăţească astfel încât departamentul fiscal să poată răspundă repede şi în mod credibil cerinţelor tot mai mari de transparenţă, să se poată asigura că rezultatele reflectă în mod adecvat implicaţiile fiscale ale activităţilor companiei, precum şi să poată contribui strategic la procesul decizional organizaţional”, a adăugat Mihaela Mitroi.

Creşterea transparenţei şi cerinţele de raportare mai stricte atrag de la sine solicitări mai dese de date din partea autorităţilor, cărora departamentele fiscale vor trebui să le răspundă. Această nevoie va creşte pe măsura implementării unor initiative precum raportul privind Erodarea Bazei Impozabile şi Transferul Profiturilor (BEPS) al Organizaţiei pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică (OECD), ce include necesitatea raportării pe fiecare jurisdicţie în parte (CbCR).

PwC estimează că departamentele fiscale îşi vor schimba fundamental modul în care folosesc şi privesc datele prin utilizarea sistemelor de planificare a resurselor întreprinderii (ERP), instrumentelor de business intelligence (BI) şi reţelelor online de informaţii fiscale, pentru a oferi informaţii gata prelucrate departamentelor fiscale.

“După cum arată tranziţia de la culegerea datelor înspre analiza lor propriu-zisă ce conduce la procesul decizional, managementul fiscal presupune mai multe operaţiuni decât simple baze de date. Îmbunătăţirea modului în care datele sunt colectate şi utilizate ar putea crea o deschidere în departamentele fiscale către tehnici de analiză a datelor rareori utilizate pentru informaţiile fiscale – însă vitale în deciziile companiilor. Analiza tendinţelor, planificări pentru fuziuni şi achiziţii în funcţie de scenarii de tipul “ce-ar fi dacă”, precum şi posibilitatea de a identifica incompatibilităţi în tratamentul fiscal – toate acestea arată că funcţia fiscală a viitorului poate transforma datele în informaţii prelucrate în beneficiul companiilor”, a conchis Mihaela Mitroi.

Raportul PwC atrage atenţia asupra faptului că, în actualul context al unei lumii a informaţiei, departamentele fiscale vor fi nevoite să sporească vigilenţa în privinţa securităţii datelor, pentru a nu risca scurgerea sau publicarea unor informaţii confidenţiale.

**Tehnologia fiscală: Crearea unor active strategice, sondaj realizat în anul 2013 de către PwC, în parteneriat cu Manufacturers Alliance for Productivity and Innovation (MAPI).*

Note

1. Pentru a vedea seria de rapoarte PwC *Tax Function of the Future,* vă rugăm accesaţi pwc.com/taxfunctionofthefuture